

Свети Арсеније Сремац - слава манастира Ждребаоника

Поводом празника Светог Арсенија Сремца, другог Архиепископа српскога, чије свете мошти почивају у манастиру Ждребаонику код Даниловграда, Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је служио свету архијерејску Литургију у том манастиру.

Саслуживао је игуман манастира Ораховице у Славонији архимандрит Павле са свештенством и свештеномонаштвом Митрополије црногорско-приморске. Том приликом, обележена је и 755. годишњица престављења великог светитеља и угодника Божјега Арсенија Сремца.

Митрополит Јоаникије је кумовао на крштењу слуги Божјем Василију Станишићу. а у току Литургије је рукоположио дипломираног теолога Зарију Вуковића у чин ђакона.

-Светог Арсенија и поред свих његових врлина и подвига најчешће зовемо једноставно – наследником Светога Саве. А то је највећи епитет. Није било лако бити наследником Светога Саве, који је утемељио наш народ, који га је са Христом сјединио, који га је оплеменио, духовно родио. Али, требало је то дјело наставити. А тада је било још доста тешкоћа, немира и нестабилност и у држави, а помало и у Цркви. Ко је могао да понесе то бreme да обједини народ и да га води напријед, да му да силу да ствара. Могао је само прави и истински наследник Светога Саве на коме је починуо његов дух, рекао је Митрополит црногорско-приморски.

-Мало је написано о земаљском животу Светог Арсенија зато што је био повучен и тих. Али је стварао. Мислим да је имао доброг наследника у нашем блаженопочившем патријарху Павлу. Тих, молитвен, радан, карактеран, издржљив, ненаметљив, али иде напријед великим корацима. У његово вријеме подигнуте су велике светиње: манастир Морача, манастир Сопоћани, а он је подигао Пећку Патријаршију и поштује се као њен ктитор. Његово се житије наставило да се пише након његовог упокојења и пише се до дана данашњега, а и убудуће, јер је то такав Божји угодник. Па као што је за живота обилазио и посјећивао све српске земље и светиње, тако је и после свог упокојења, кад је нашем, народу било најтеже, кренуо Свети Арсеније. Историјски гледано, то је била бјежанија нашега народа и спашавање светих моштију. Али, са духовне стране гледано, то је био нови ход Светога Арсенија да укрепљује и благосиља свој народ, и да га чува и њиме пастирствује као светитељ Божји, нагласио је митрополит Јоаникије.

-Свети Арсеније је ишао западним српским земљама. Прво је отишао у Херцеговину, у манастир Довољу. То је данашња Црна Гора. И тамо су његове мошти почивале преко сто година. А онда су опет ишле у једном обрнутом луку до манастира Добриловине, Мораче, Куча, па до Ждребаоника, па послије до манастира Косијерева и опет се Свети Арсеније вратио овдје у Бјелопавлиће, подсетио је владика Јоаникије.

Владика је, благосиљајући своје кумче Василија поручио да буде што више крштења и венчања и у Ждребаонику и у другим местима: -Желим ове младе, који су стасали за ступање у брак, да опоменем да то не одлажу него да на вријеме узимају обавезу да стварају породицу јер се тако умножава и Божји благослов.

Новом ђакону Зарији Вуковићу, чији је прађед Петар био свештеник у Косовом Лугу, пожелио је благословен пут будуће свештеничке службе и да га Свети Арсеније руководи у све дане његовога живота.

На крају сабрања, игуманија Јустина је предала митрополиту Јоаникију на дар икону Мајке Божје са груди Светога Арсенија, препоручујући себе и своје сестринство Митрополитовом духовном старању. -Да нам, молитвама Светог Арсенија и Светог нашег Митрополита и оца Амфилохија, будете од данас и отац и мајка. Хвала вам и увијек нам добро долазили, казала је мати Јустина.